

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Graul i E. Markakis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2020 r. (sprawa R 522/2020-2), dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego kryształek lodu na niebieskim tle w kształcie koła jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Boquoi Handels OHG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2021 r. – SC Ha Ha Ha Production/EUIPO – The Smiley Company (SMILEY)

(Sprawa T-785/21)

(2022/C 109/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: SC Ha Ha Ha Production SRL (Calinesti, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat O. Anghel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Smiley Company SPRL (Bruksela, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „SMILEY” – zgłoszenie nr 17 569 641

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżone decyzje: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 września 2021 r. w sprawie R 2936/2019-5 dotycząca uchylecia jej decyzji wydanej w dniu 15 stycznia 2021 r. oraz decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 października 2021 r. w sprawie R 2936/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 września 2021 r. dotyczącej uchylecia jej decyzji z dnia 15 stycznia 2021 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej z dnia 21 października 2021 r. w celu dokonania rejestracji zgłoszonego unijnego znaku towarowego SMILEY nr 17 569 641 dla towarów i usług należących do klasy 41;
- obciążenie strony pozwanej oraz, w stosownym przypadku, drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 103 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie ogólnych zasad prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2021 r. – NQ/Rada i in.**(Sprawa T-803/21)**

(2022/C 109/34)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* NQ (przedstawiciele: adwokaci R. Leandro Vasconcelos i M. Martins Pereira)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Służby Komisji ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej („Service for Foreign Policy Instruments”) z dnia 1 grudnia 2021 r. oraz decyzji o braku rekomendacji do przyszłych misji obserwacji wyborów z ramienia UE (MOE UE) przez okres pięciu lat;

tytułem żądania ewentualnego, jeżeli akt ten nie zostałby uznany za akt podlegający zaskarżeniu:

stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny z dnia 16 października 2021 r.;

tytułem dalszego żądania ewentualnego, jeżeli żaden z tych aktów nie zostanie uznany za akt podlegający zaskarżeniu:stwierdzenie nieważności decyzji zastępcy głównego obserwatora (*Deputy Chief Observer, DCO*) z dnia 22 października 2021 r.,

- obciążenie Komisji Europejskiej oraz, jeżeli będzie to zasadne, ESDZ i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą oraz kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy – naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

Procedura oceny, która zakończyła się sprawozdaniem z oceny z dnia 16 października 2021 r., została przeprowadzona z naruszeniem prawa strony skarżącej do bycia wysłuchaną w przedmiocie projektu sprawozdania z oceny, to jest przed wydaniem ostatecznej decyzji. Prawo to wynika z prawa do dobrej administracji zapisanego w art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).

2. Zarzut drugi – naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem obowiązku uzasadnienia ciążącego na Służbie Komisji ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej, która decyzję tę przyjęła. Obowiązek ten jest przede wszystkim zapisany w art. 296 akapit drugi TFUE. Powołuje go również art. 41 ust. 2 lit. c) karty. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie wskazuje powodów, dla których zdecydowano o braku rekomendacji [do przyszłych misji obserwacji wyborów z ramienia UE] i zastosowaniu środka w postaci wykluczenia na okres pięciu lat.

3. Zarzut trzeci – naruszenie zasady pewności prawa.

Zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem zasady pewności prawa. Zasada pewności prawa jest ogólną zasadą prawa Unii. Zaskarżona decyzja nie wskazuje podstawy prawnej zastosowanego środka wykluczającego. Nie sposób zidentyfikować ją również poprzez odniesienie do innych elementów decyzji.